

# SVEIKINIMAI RAJONO PARTINĖS ORGANIZACIJOS ATASKAITINIO - RINKIMINIO SUSIRINKIMO DALYVIAMS!

Visų šalių proletarai, vienykitės!

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

## STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. sausio 21 d.

Šeštadienis

Nr. 7 (1490)

Kaina 2 kap.

### INFORMACINIS PRANEŠIMAS

#### Apie Tarybų Sąjungos Komunistų partijos CENTRO KOMITETO PLENUMĄ

1961 metų sausio 18 d. TSKP Centro Komiteto Plenumas baigė svarstyti antrąjį dienotvarkės klausimą—apie valstybinio žemdirbiystės ir gyvulininkystės produktų gamybos ir pardavimo valstybei plano ir socialistinių įsipareigojimų įvykdymą 1960 m. ir apie priemones žemės ūkiui toliau vystyti ir priėmė atitinkamą nutarimą.

TSKP CK Plenumo nutarimai bus paskelbti spaudoje.

TSKP CK Plenumas išrinko kandidatus į TSKP Centro Komiteto Prezidiumo narius drg. G. Voronovą (TSKP Orenburgo srities komiteto sekretorių) ir drg. V. Grišną (VPSCT pirmininką).

Tuo TSKP CK Plenumas baigė savo darbą.

našimą apie Komunistų ir darbininkų partijų atstovų pasitarimo rezultatus. TSKP CK Plenumas šiuo klausimu priėmė nutarimą.

TSKP CK Plenumo nutarimai bus paskelbti spaudoje.

TSKP CK Plenumas išrinko kandidatus į TSKP Centro Komiteto Prezidiumo narius drg. G. Voronovą (TSKP Orenburgo srities komiteto sekretorių) ir drg. V. Grišną (VPSCT pirmininką).

Tuo TSKP CK Plenumas baigė savo darbą.

### KODĖL ATSILIEKAMA?

Praėjusiais metais „Salamiesčio“ kolūkio ketvirtosios laukininkystės brigados nariai, kur brigadininku dirba Antanas Pukys, visame pasėlių plote vidutiniškai išaugino po 32 cnt miežių iš hektaro. Vidutinis visų kultūrų derlingumas brigadoje visame pasėlių plote viršijo 20 cnt iš ha. Šio kolūkio visų laukininkystės brigadų žemdirbiai sėkmingai įvykdė prisiimtus socialistinius įsipareigojimus grūdų gamyboje.

Panašių rezultatų galėjo pasiekti ir „Žadeikių“ kolūkio žemdirbiai, kur sąlygos lygiai tokios pat, kaip ir „Salamiesčio“ kolūkyje. Tačiau praėjusiais metais, kaip apskaičiuojama, vidutinis grūdinių kultūrų derlingumas visame pasėlių plote neviršijo 5 cnt iš hektaro. Kokios gi šio atsilikimo priežastys, kodėl nemoka žadeikičiai išauginti gausaus derliaus? Norint gauti atsakymą, reikia apsilankyti šio kolūkio gyvulininkystės fermas. Čia pamatysime, kaip nevertinamos vietinės trąšos. Tvarčiuose mėšlo priminta beveik iki lubų, gyvuliai jame skęsta. Šrutos taip pat dingsta veltui.

Kadangi kolūkyje trąšta pašarų, todėl ir gyvulių produktyvumas ne didėja, bet mažėja. Kaip galima vystyti gyvulininkystę, jeigu kolūkis neapsirūpina, nepagamina vietose reikiamo kiekio koncentruotų pašarų? Kaip žinome, grūdų akis — pagrindas didinant, gerinant gyvulių akį, galvų produktyvumą. Kol šiame kolūkyje nebus išauginti gausūs grūdinių bei pašarinių kultūrų derliai, apie

gyvulių produktyvumą neverta nei kalbėti. Vieną kartą šio kolūkio vadovams reikia padaryti rimtas išvadas, nes antraip jie nepateisins kolūkiečių pasitikėjimo.

Pažvelkime, kaip akininoro „Svyturio“ kolūkyje. Čia praėjusiais metais vidutinis grūdinių kultūrų derlingumas irgi neviršijo 5 cnt iš ha. Be to, išaugintas šis negausus derlius nebuvo reikiamai sudorotas, nuimtas nuo laukų. Todėl nenuostabu, kad kolūkyje jau dabar trąksta pašarų, gyvuliai badauja. Argi tai ne kolūkio vadovų apsilėidimas? Jeigu II brigadoje, kur brigadininku dirba Povilas Krupelis, būtų nukastos bulvės, kiaulės slandieną tikrai nestokotų pašarų. Bet šio kolūkio vadovai pašarais pradeda rūpintis ne vasarą, o žiemą, kada jų jau pritrūksta. Nesirūpina jie dabar, žiemos metu, ir vietinių trąšų sukaupimu, išvežimu iš fermų. Tiek vasarą, tiek dabar mėšlas į laukus neišvežamas, o išmėtomas, kur papuola; gyvuliai skęsta šrutoje. Kaip matome, tokie kolūkių vadovai visuomeninio akio nepakels.

Atsilikimą galima likviduoti dirbant tik pirmųjų pavyzdžių. Tų kolūkių vadovai, kur išauginamas dar negausus derlius, mažai pagaminama gyvulininkystės produktų, turėtų apsilankyti „Salamiesčio“ kolūkyje, susipažinti, kaip reikia šeimininkiškai kaupti vietines trąšas. Be vietinių trąšų neišauginame gausių derlių, o be gero derliaus nepagaminsime pakankamai ir gyvulininkystės produktų.

### RAJONO DARBO ŽMONĖS — TSKP XXII SUVAŽIAVIMUI

ŠTAI JIE — MŪSŲ REZERVAI

#### KAS DABAR SVARBIAUSIA



Prasidėjo tretieji didingoji septynmečio metai, kurie iš kolūkio žemdirbių, gyvulininkystės darbuotojų pareikalaus tikrai nemažai trūso, dar daugiau jėgų negu praėjusiais metais, kad būtų sėkmingai įvykdyti šie metiniai socialistiniai įsipareigojimai.

lininkystės darbuotojų pareikalaus tikrai nemažai trūso, dar daugiau jėgų negu praėjusiais metais, kad būtų sėkmingai įvykdyti šie metiniai socialistiniai įsipareigojimai.

Praėjusiais metais kolūkio žemdirbiai pasiekė kai kurių laimėjimų, tačiau jie nėra dideli; neviršyti ir prisilietę įsipareigojimai. Geriausiai padirbėjo trečios ir ketvirtos laukininkystės brigadų žemdirbiai, kur visame pasėlių plote bendras

grūdinių kultūrų derlingumas vidutiniškai iš hektaro buvo ne mažesnis kaip 14 cnt. Brigadininkų

Pradedame nuo to,

gadlininkais čia dirba Vytautas Jutka ir Augustas Jakštonis. Gi bendrai visame kolūkyje grūdinių kultūrų derlingumas siekė tik po 12 cnt iš ha. O tokie rodikliai tikrai dar nepatenkinami, kad sėkmingai būtų ištesėtas duotasis žodis.

Šiais metais numatėme išauginti žymiai gausesnį derlių, kad iš ha vidutiniškai visame pasėlių plote gautume ne mažiau kaip po 18 cnt grūdinių kultūrų.

Nuo ko gi pradėsime? Kur glūdi mūsų rezervai?

Svarbiausias laukų derlingumo padidinimo veiksnys—vietinės trąšos. Jų kaupimui, išvežimui į laukus dabar skiriamame pagrindinį dėmesį. Nemažai jau mėšlo į laukus išvežta iš kiaulidžių. Jis kraunamas į didelius kaupus, maišomas su fosforitmilčiais. Vežant mėšlą, kruopščiai dirba pirmos brigados kolūkiečiai Jonas Vaitonis, Balys Dūda, Alfonsas Banlūkstis, Ona Zlotkutė ir kt. Žemdirbiams daug padeda ir kolūkio traktorininkas Aleksiejus Sidorovas. Jis su traktoriumi išlygina kaupus, juos suslegia.

Iki pavasario numatoma į kiekvieną ha dirbamos žemės išvežti ne mažiau kaip po 10 tonų vietinių trąšų. Štai kas mums padės jau šiais metais žymiai padidinti laukų derlingumą.

Rimtų priekaištų, kaupiant vietines trąšas, jas vežant į laukus, reikia padaryti antros brigados žemdirbiams, ypačingai brigadininkui Jonui Garbauskui. Į šios brigados laukus dar mažai išvežta mėšlo, nevežamas jis ir dabar.

Nors mes kolūkyje durpių neturime, tačiau, mėšlą maišydami su durpių kraiku, fosforitmilčiais ir duodami į kiekvieną ha po 10 tonų, tikrai padidinsime grūdinių kultūrų derlių.

Kupiškio miesto valgyklos salėje.

Nuotr. A. Ažuolėnio

S. VIZBARAS  
„Salamiesčio“ kolūkio  
pirmininkas



Porepauadinamo sutrumpintą LKP CK sekretoriaus A. Barausko straipsnį „Visų pirma — partinis principingumas“, kuris liečia Kupiškio rajoną ir buvo atspausdintas 4. m. sausio 14 d. „Tiesos“ laikraštyje.

## VISŲ PIRMA — PARTINIS principingumas

Komunistų principingumas, moralinis grynumas — nepaprastai svarbios savybės, kuriomis didžiuojasi partija. Komunistai visada sako tiesą akis. Jie neužglosto trūkumų, o drąsiai ir atvirai juos atskleidžia, dirba sąžiningai ir dorai. Dėl to darbo žmonės pasitiki partija ir telkiasi apie ją. Tos savybės padeda partijai kovoti prieš trūkumus, sukuria apie ją darbo žmonių mases, atpalaiduoja masių iniciatyvą, sužadina jų kūrybinę energiją.

Galima nurodyti tūkstančius komunistų pasiaukojamo darbo pavyzdžių. Jie didvyriškai kovėsi klasių kovos mūšiuose, o dabar sėkmingai darbuojasi įvairiose liaudies ūkio šakose, kuria materialinę komunizmo bazę.

Deja, dar pasitaiko komunistų, kurie pažeidžia tą šventą partijos priesaką, ne visada būna reiklūs ir principingi.

Mūsų respublikos šiaurėje lenktyniauja du rajonai — Biržų ir Kupiškio. Stebinti šių rajonų vystymąsi, pastaruoju metu aiškėja kai kurie ne visai geri dalykai. Jeigu Biržų rajonas vis stiprėja ekonomiškai, didina gamybą, tai Kupiškis tūpčioja vietoje. Jis atsilieka tiek mėsos, tiek pieno gamyboje, nors sąlygas turi ne kiek neblogesnes.

Kur yra priežastys, dėl kurių vienas rajonas pradėjo atsilikti? Kaip paaiškinti šį faktą? Analizuojant, kaip vykdomi socialistiniai įsipareigojimai šiuose rajonuose, paaiškėja, jog sėkmė lydi tuos ūkius ir rajonus, kuriems vadovauja prin-

cipingi, reiklūs, atsidavę partijai ir liaudžiai vadovai. Ir paprastai menki rezultatai ten, kur vadovauja neatsakingi, paviršutiniškai atliekanti pareigas vadovai, kur talkstomasi su trūkumais, kur nuolaidžiaujama apsilaidimui, kur trūksta principingumo. Štai, pavyzdžiui, partijos Kupiškio rajono komiteto biuro nariu išrinktas drg. Jakubėnas, „Vedrupio“ žemės ūkio artelės pirmininkas. Negalima priekaištauti už tai, kad kolūkio vadovas išrinktas į partinio organo sudėtį. Tačiau drg. Jakubėnas, biure svarstydamas ir kritikuodamas kitus, pats kolūkiui vadovauja blogai. „Vedrupio“ kolūkyje socialistiniai įsipareigojimai sistemingai žlugdomi. Kolūkiečiai nenoriai dirba, nes artelė iki šiol neatsiskaitė su ja s už 1959 metais išdirbtus darbdienius. Tuo tarpu pats drg. Jakubėnas, dar metams nesibaigus, pasiėmė visą atlyginimą už 1960 metus. Partijos rajono komitetas, užuot pasmerkęs tokį vadovą, pats globoja jį, laiko vadovaujančiame partiniame organe, apsaugo nuo ryžtingos kritikos. Tai daro žalą ne tik „Vedrupio“ kolūkiui, bet ir visam rajonui. Jausdami nuolaidžiavimą, ir kai kurių kitų kolūkių vadovai pradeda dirbti atžagariomis rankomis. Partijos rajono komitetas paviršutiniškai vadovauja ūkiniam-politiniam darbui, biuro posėdžiuose labai maža nagrinėja esminių kolūkinės gamybos klausimų, už tai daug dėmesio skiria smulkiems elnamiems reikalam.

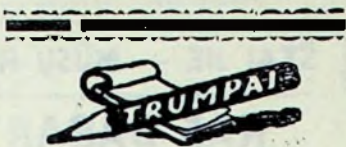
A. BARAUSKAS  
LKP CK sekretorius

Korespondentų postų reidai ieškant naujų rezervų

## PASTOVUS ATLYGINIMAS — GAMYBOS stabdys

Brigadininkai rūpinasi tik arkliais

Tą vakarą „Pirmūno“ kolūkio karvių melžėjų poilsio kambaryje vyko smarkus pokalbis. Niekas net nepajuto, kad pro išgruvenusius pašarų virtuvės šonus besiveržią dūmai graužia akis, o užsikimšus kanalizacijai ir išplovus bidonus, taip ir liko telkšoti klanai drumzlinio vandens. Vienos kitą persaukdamos, visos li brigados karvių melžėjos bandė išsiaiškinti, kame gl visų jų nesėkmių priežastis:



### Iš vienos dienos pašto

Turtingas prabėjusių metų ruduo buvo Mičiurino vardo kolūkio nariams. Geriausio kolūkinės gamybos pirmūnai A. Gudus, J. Puteikis ir kiti vien avansu už darbdienius jau gavo daugiau kaip po toną grūdų. Nesmagu buvo tik tiems, kurie per metus išdirbo vos po 2—3 darbdienius — O. Kalvelienėi, G. Sabulytei, Jurgiui Kvietkauskui.

J. SKIPSKYS  
□□□

Sumaniai organizuoja darbus „Tarybinio pirmūno“ kolūkio I brigados brigadininkas A. Nakas. Ūkiniuose darbuose pirmu A. Kepalas, P. Vosylis, K. Petrikėnas ir kt. kolūkiečiai.

V. VILĖNIŠKIS  
□□□

Kiekvieną dieną vis geriau gyvena „Alizavos“ kolūkio nariai. Sparčiai auga ir kolūkio centras — Alizavos miestelis. Čia kolūkiečių patogumui veikia parduotuvė, vaistinė, ryšių skyrius, biblioteka. Žibalinės lempas pakeitė elektros šviesa.

V. VOSYLIUS

—Tuoj prie karvių neprielsim... Kraiką balgėm, o į Šepetą nenuvažiuoja...

—Kam tie popieriniai racionalai, jei saujomis šiaudus dalina, svarstyklų neduoda! —Vadinasi, visos iki vienos neįvykdėme prisilmtųjų įsipareigojimų pieno gamyboje. O kodėl? — nusteibė pirmųjų dviejų žodžius jaunos melžėjos balsas.

—Todėl, kad mes vienos visuomeninėmis karvėmis rūpinamės, —atkiro šiai iš karto keletas balsų.

Kaip bebūtų keista, ilgametinį organizacinio darbo patyrimą turinti „Pirmūno“ kolūkio valdyba, tik pradėjus vadovauti naujam pirmininkui Aleksui Slavinskui, priėmė nutarimą: žemės ūkio specialistams, nepriklausomai nuo kolūkinės gamybos pajamų, mokėti pastovius piniginius atlyginimus, o brigadininkams, jų pavaduotojams, gyvulininkystės fermų vedėjams ir kerdžiams — šerikams kiekvieną mėnesį priskaičiuoti vienodą kiekį darbdienų, nepriklausomai nuo pagamintos produkcijos kiekio.

Per didelis pasitikėjimas tiesioginiais gamybos orga-

Neseniai M. Melnikaitės vardo kolūkio I brigadoje laikraščio pradėjo dirbti nebejaunus kolūkietis Kazys Černius. Brigadoje nėra nei vieno kiemo, kur nebūtų prenumeruojami laikraščiai, žurnalai. Ypačiai laikraščio darbu patenkinti aktyviausi spaudos skaitytojai O. Ligabarskaitė, A. Kaušpėdienė, J. Repšys ir kt.

J. TUSKYTĖ  
□□□

Stropiai atlieka patikėtas pareigas „Salamiesčio“ kolūkio laikraščio Vincas Ažubalis. Nežiūrint blogo oro, dargany, jaunas laikraščio visada laiku pristato naujusius laikraščius, žurnalus, korespondenciją.

To negalime pasakyti apie laikraščio Antaną Banionį, kuris vos kartą per savaitę užauka pas prenumeratorius.

A. BERŽINIENĖ  
□□□

Panevėžio medicinos darbuotojai-saviveiklininkai lankėsi Subačiuje. Jie vietos gyventojams surengė koncertą. Pasirodė moterų ansamblis, kanklininkų sekstetas ir intermedijų aflikėjai.

K. SPYGLYS  
□□□

Jau treči metai Juozas Vingerevičius dirba „Alizavos“ kolūkyje pašarų vežėju. Elai anksti rytą — sutikė jį vežant pieną, apsilankys vakare — J. Vingerevičius veža pašarus į fermą. Kolūkio valdyba, formos vedėja Danutė Virbickaitė linki jam ir šiais metais taip stropiai dirbti.

J. KANAUSKAS

nizatoriais greit parodė savo neigiamą pusę. Savaitme suprantama, kad melžėjos nesugebėjo kontroliuoti, kaip brigadininkai ruošia pašarus, kai jie patys materialiai nesuinteresuoti gyvulių produktyvumo didinimu. Geresni dabilai buvo sukrauti arčiau arklidžių, o karvių šerimui skirti šiaudai sukrauti į stirtas.

• Melžėjoms reikalaujant, kad būtų valomos silos duobės prieš naujojo siloso raugimą, brigadininko pavaduotojas B. Grybauskas atkiro:

—Liežuviai ilgi... Valykite pačios! Jūsų karvės, jūs rūpinkitės ir silos...

Duobes šiaip taip išvalė, bet neapkasta žemėmis masė ištovėjo 4 dienas.

—Dalis siloso bus sugedusi, —skundžiasi vadovai, kai primename, kad skaičiai racionalių skaičių nuo sušeriamo gyvulių pašarų kiekio.

Pašarus taupyti reikia, bet ir dabar dar neapma tuoti visi pašarai. Laukiama, kol baigsis kūlimas, o valdybos patvirtinti racionalai tokie maži, kad vos sudaro palaikomąjį pašarą. Praeitais metais socialistiniai įsipareigojimai neįvykdyti. Šiais, trečiaisais septynmečio metais pirmųjų dekadų pieno gamybos rodikliai dar mažesni, negu praėjusiais metais tuo pačiu laikotarpiu.

### Kai apie rytdieną negalvojama

„Pirmūno“ kolūkyje iš 20 telyčių sukergtos tik 7. Keliasdešimt vyresnių kaip 2 metų telyčių laikoma ir šiomet. Didesnę dalį pašarų davinio sudaro šiaudai. Vien tik dėl gyvulių suliesėjimo ir pernai buvo toks mažas sukergtimo procentas.

—Iš šių nebebus gerų karvių, o šių metų prieauginių sudarysime geresnes sąlygas, — guodėsi buvusi fermos vedėja Vitalija Širbikaitė. Bet darbai jau ir dabar prieštaraus žodžiams. Karvės šeriamos per daug blogais pašarais, kad būtų gaunamas tinkamas velsis prieauginis.

„Pirmūno“ kolūkio valdyba padarė didžiulę organizacinę klaidą, atėmusi brigadininkams, žemės ūkio specialistams gyvulininkystės vystymo iniciatyvą.

Materialinis suinteresuotumas kolūkinėje gamyboje dar nenustojo savo reikšmės. Pastovūs atlyginimai, nepriklausomai nuo pagamintos produkcijos kiekio, leidžia įstivrauti šaltam požiriui į darbą.

B. AUKŠTIKALNYTĖ  
LKP rajono komiteto instruktorė  
A. ŠIAUČIŪNAS  
Korespondentų postų narių

## Naujojo kalmo ŽMONĖS

### Jo rankose — kolūkio turtas

Praėjusiais metais vasara buvo tikrai nepastovi: dažni lietūs trukdė nuimti išaugintą gausų javų derlių. Nors ir visiškai buvo nuimti, tačiau į sandėlius ne visi grūdai pateko sausi. O kad grūdai sandėliuose nesugestų, labai daug priklausė nuo sandėlininko.

„Gegužės Pirmosios“ kolūkyje sandėlininku jau septintus metus dirba Petras Petrulis. Apie jo sąžiningumą kalba ir darbai.

Vos tik brėkšta diena, o P. Petrulis, pasikinkęs arkli, išvyksta į grūdų sandėlį. Čia jį sutiks kiekviena diena. Kolūkyje visai baigiamis kūlimo darbai. Grūdai nuo kullamosios vežami tiesiog į sandėlį, kur tuojau pat valomi, pilnai paruošiami pavasario sėjai. Fuchtelį prižiūri pats Petrulis. Grūdai sandėlyje dažnai maišomi, skirstomi plonu sluoksniu, tikrinamas jų drėgnumas. Tik sandėlininko P. Petrulo pastangomis iki šiol nei vienas grūdai nenuėjo veltui, nesugedo.

—Kad turėtume grūdų džiovyklą, atsimestų du trečdaliai darbo, — pasakoja Petrulis.

Ir tik dabar kolūkiečiai, valdyba prisiprašė kalmytinį „Alizavos“ kolūkį, kad

leistų jų džiovykloje susidžiovinti grūdus.

Užpernai kolūkyje buvo pastatytas 300 tonų talpos grūdų sandėlis.

Ryžtas, sąžiningumas nugalė visus sunkumus, visas kliūtis.

V. GIRDONIS

„Gegužės Pirmosios“ kolūkis

Iš 550 tūkstančių kubinių metrų žemės, iškasos Lietuvos šiluminės elektrinės statyboje, 150 tūkstančių kubinių metrų — Gerasimo Čechov-reboro ekskavatoriaus ekipažas ekskaltoje. Ne veltui jam pirmam Lietuvos šiluminės elektrinės statyboje neseniai buvo suteiktas komunistinio darbo ekipažo vardas.

Nuotrauka: G. Čechov-reboras (kaldrėje) su padėjėju I. Čiganka prie savo ekskavatoriaus.

V. Bražo (ELTOS) nuotr.





## KRAUJAS ANT ARIMO

Sukrypusioje, sulinkusioje metais — greitai karas prasi-  
lėnėję Ona Vėželytė pir-  
mąsyk išvydo saulutę, pir-  
mąsyk atvėrė melsvas it ži-  
butės akeles. Valkystė, mer-  
gautinės dienos, beveik vi-  
sas gyvenimas prabėgo skur-  
de ir nepritekluose. Tačiau  
jaunystė visuomet laiminga,  
nors tu ir alkanas, ir nuply-  
šęs, nors tau ir labai daug  
ko trūksta. Tik viena skau-  
dindavo mergaitė širdį — ko-  
dėl gi ji negali vilkėti taip,  
kaip vilki kaimynų buožių  
dukrelės? Argi mažiau ji dir-  
ba? Ne, ji daug dirbo! Kai  
buožė lovoje dar versdavosi  
ant kito šono, Onutė jau lakstė  
paskui bandą, plovė rasele  
kojytes, šildėsi laužo liepsno-  
je nuo šalčio sugrūbusius  
pirštėlius.

Tačiau nepalūžo Onutė. Iš-  
augo, išbujojo kaip liepaitė.  
Kaimo vaikinai aklų negalė-  
davo atitraukti — labai jau  
jlems patiko linksma, stipri  
mergina. Tik vaikinų tėvai  
vis sukė nosį:

— Grytelininkė!

Pelyšių kaime gyveno be-  
žemis valstietis Jonas Krupelis.  
Pamatė jis kartą Onu-  
tę ir prarado ramybę. Patiko  
šis kaimo biedniokas ir Onu-  
tė. Tai kas, kad jis netur-  
tingas, bile širdį gerą turi.  
Ėmė mergina ir ištekojo.

Sunkiai plušo šie du vals-  
tiečiai, kad išsimaitintų, ši-  
tą kampilį turėtų. Bet taip  
jlems prasiglyventi ir neteko.  
Nespėjo jie atkusti ir 1940

metais — greitai karas prasi-  
lėnėję. Karo metais dar labiau  
skurdo. O kai po karo grįžo  
į Juodpėnų Tarybų valdžią,  
ėmė vietiniai biedniokai ir  
išrinko Krupelį apylinkės Ta-  
rybos pirmininku.

— Bet kad aš beraštis,  
brangleji, — gynėsi Jonas Krupelis,  
pats didžiausias bied-  
niokas.

— Mes irgi universitetų  
nebaigėme! — priešinosi kai-  
mynai. — Negi duosime dabar  
mokytam buožei mus valdy-  
ti!

Ką darys, sutiko Krupelis.  
O kai pribėgusi žmona pa-  
kuždėjo:

— Juk aš truputį mokiau-  
si ganydama... Padėsiu, Jo-  
nuk... — ir visai nudžiugo.

Tuo metu Juodpėnų ir Ši-  
monių apylinkėse slaukė Star-  
kaus ir Gudo vadovaujamos  
banditų gaujos. Nežina gal-  
lesčio ir žmoniškumo, ištroš-  
kę tarybinių žmonių kraujo  
ir ašarų, banditai apylinkės  
pirmininkui ir jo žmonai ėmė  
siuntinėti grasinančius lai-  
škus. Tačiau Krupeliai neiš-  
sigando.

— Mus išrinko, tai turime  
ir dirbti, — kalbėjo žmonai  
Krupelis.

— Aš ir negalvoju kitaip...  
— pritarė žmona, atmesdama  
šviesias lyg linas garbanas.

Atėjo 1947 metų ruduo. Pas  
Juodpėnų kaimo valstietį Do-  
mininką Dubrindį Krupelis  
kulė javus. Jo žmona, likusi  
namie, nekantraudama laukė

grįžtant vyro. Ir štai kažkas  
pastebėjo. Nudžiugusi moteris  
pašoko ir išlėkė atstumti  
durų velkęs.

Už lango jau buvo gili  
naktis. Kaukė piktas rudens  
vėjas, purkštė lietus. Onutė  
nuo lango pribėgo prie durų  
ir sušuko:

— Tu, Jonuk?..

— Tai milicija... — atsiliepė  
apgaulingai linksmas balsas.

Onutė patikėjo. Juk gana  
dažnai pas juos lankydavosi  
milicininkai. Atidarė duris.  
Su vėjo gūsiu į vidų suvir-  
to net keturi pašvinę svo-  
gūnais ir samagonu vyras.

— Tai įsileidai... — raiomojo  
vidutinio amžiaus žmogysta,  
ant pečių užsikabinęs vokiš-  
ką automatą. — Milicininkus  
įsileidi, o partizanų tai bi-  
jai...

— Atėjome atsiskaityti...  
— įsiterpė kitas — šviesiais  
plaukais paauglys, valžduo-  
damas vyrą. — Atsiskaity-  
sime už viską...

Ir tas, beveik vaikas, tren-  
kė kumščiu moteriai į vei-  
dą. Ji apsiplies krauju ir, vos  
nesugrįžusi, atslėmė stie-  
nos.

— Ir kokie jūs žvėrys...  
— sušnibždėjo moteris.

Sugraudė šūvis. Moteris  
stverėsi už krūtinės, skaus-  
mingai kvėptelėjo ir susmu-  
ko ant grindų. Juoda, karšta  
srovele iš praverių lūpų nu-  
vinglavo kraujas.

Joną Krupelį banditai pa-  
sitiko netoli sodybos ant  
arimo.

— Seniai laukiame! —  
švokštė banditai.

Valstiečio rankose aštriais  
virbais mėnulio šviesoje su-  
bilzgėjo šakės. Banditai at-  
šoko.

— Mesk šakes!

— Balliai! — su panteika iš-  
tarė valstietis, apylinkės Tary-  
bos pirmininkas. — Apsikarstę  
granatomis ir bijo...

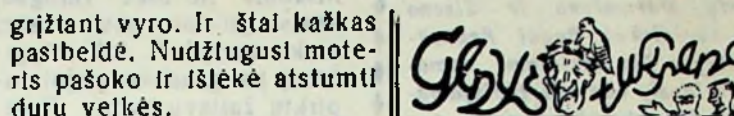
Matydami, kad iš valstie-  
čio rankų niekaip neišplės  
šakų, vienas jų automato  
serija trenkė smarkiai į ko-  
ją. Krupelis, sugriežęs dū-  
limis, nugriuvo ant arimo.

Tuo pasinaudoję banditai pri-  
šoko prie jo, išplėšė iš rankų  
šakes ir jomis ėmė varstyti  
valstiečio krūtinę.

Tik kitą rytą Krupelio kai-  
mynai surado Krupelių lavo-  
nus, sužinojo apie neregėtai  
žiaurų banditų susidorojimą  
su apylinkės pirmininku Krupeliu ir jo žmona.

Jie žuvo, bet jų atminimas  
visada bus gyvas kupiškėnų  
širdyse.

VI. ŽILINSKAS



Kauno rajono „Gintaro“ kolūkio  
kolūkiečiams prisilimant socialisti-  
nius įspareigojimus, melžėja E.  
Škėmienė paslėdė 1960 m. pri-  
melžti 4500 kg pieno, o jos darbo  
draugė I. Žemaitytė — 3700 kg.  
Šauniosios melžėjos savo įsparei-  
gojimą įvykdė dešimčia dienų  
ankščiau.  
Nuotraukoje: I. Žemaitytė  
(kairėje) ir E. Škėmienė.  
M. Ogajaus (ELTOS) nuotr.

stiklinius. Ir štai jis jau dumia at-  
gal... Tik staiga Vilijus pajuto, kad  
ne mylimosios klame, bet gydytojo  
Ipolito Frankovičiaus sode atsidū-  
ręs su visa didžiule tvora.  
Po valandėlės Vilijus Alėšūnas,  
užuot pasukęs pas mylimąją, nugi-  
dženo į miliciją... Vairuotojo teisių  
ligam neteko.

A. BERŽINYTĖ

## Išmaningas brigadininkas



Grįžo Stefa Atkočiūnienė iš li-  
goninės. Nedelsdama prisistato  
į „Tarybinio pirmūno“ kolūkio  
kontorą:

— Vėl galiu dirbti. Pasigy-  
džiau...

— Nereikia! — sušunka Jonas  
Bantonis, statybininkų brigadi-  
ninkas.

Nejaugi tikrai nerelkia? Ne-  
jaugi pas jus tiek daug darbo  
rankų?

A. PURTULIS

## Dėmesio, gamtos mylėtojai!

Anksčiau, būdavo, sėda vaikinai  
ant žirgo, suduoda vytelę ir — duj  
pas mergelę — teliję... Žinoma, šiais  
laikais be automatinės ar be moto-  
ciklo geriau nei nesirodyti — nei kal-  
bėti nekaltės... Tod užvedė Vilijus  
Alėšūnas „Atėities“ kolūkio auto-  
mašiną, py - py ir nužė. Tačiau  
jausdamas, kad dar reikalinga ant  
dragos, ėmė ir užsuko į restoraną.  
„Išgersiu, — nusprendė, — kažkaip dar  
liežuvis nelankstus...“ Gėrė, kilojo

Kupiškėje, M. Gorkio gatvėje, yra  
kelių eksploatacijos ruožo garažas,  
dirbtuvės. Ten pat rasi ir kuro, ir  
alyvos, ir viso kito. Ištiesi upelį  
benzino, alyvos, sumišę su vandeniu,  
teka daržais upeliu, o iš upelio į  
Lėvens upę... Štai kodėl vis daugiau  
prie miesto matyti nugaišusių žuvų.  
Tam reikia užkirsti kelią!

P. PETRULIS

## MŪSU MEDŽIAGOS REDAKCIJAI

Žinutėje, atspausdintoje „Stalino keliu“ laikraščio  
3(1486) numeryje, buvo kritikuota „Adomynės“ kol-  
ūkio laiškanėšė M. Meškauskaitė už blogai atlieka-  
mą darbą.

Kolūkio pirminės partinės organizacijos sekreto-  
rius E. Dorondovas praneša redakcijai, jog kritika  
jos adresu teisinga. Už nepatenkinamą spaudos pri-  
statymą kolūkiečiams M. Meškauskaitė apsvaistytą  
kolūkio valdybos posėdyje ir griežtai perspėta.

„Stalino keliu“ laikraščio ko patikėtus ūkio reikalus.  
1(1484) numeryje atspausdin- iš miškų ūkio gautame at-  
toje žinutėje kritikos susilau- sakyme rašoma, jog žinutėje  
kė Kupiškio miškų ūkio pa- keltami faktai atitinka tikro-  
galbinio ūkio vedėjos M. Ur- vę. M. Urbonavičius įspėtas.  
bonavičius, kurie blogai tvar-

Žinutėse, atspausdintose „Stalino keliu“ laikraščio  
1(1484) numeryje, buvo kritikuoti Kupiškio m. gy-  
ventojas P. Muraška už nemokėjamą vaikams al-  
mentų, „Atėities“ kolūkio kolūketis V. Trubavičius  
už netinkamą elgesį su uošve, o taip pat Kupiškio  
laisvanoriškos gaisrininkų draugijos pirmininkas P.  
Mickevičius ir buhalteris R. Ruzgys už valstybinių  
lėšų išlaidojimą.

Rajono prokuroras A. Daukantas praneša redak-  
cijai, jog P. Muraška ir K. Trubavičius buvo iš-  
kviešti į prokuratūrą ir atitinkamai įspėti. P. Mic-  
kevičiui ir R. Ruzgiui iškelta baudžiamoji byla.

## Iš nepaskelbtų laiškų redakcijai

Redakcija gavo laišką, kuriame bu-  
vo reikšmingas nepasitenkinimas gru-  
bli Kupiškio ryšių kontoros pašto ope-  
ratorė J. Šlapaitytė elgiasi su klien-  
tais.

Atsakydamas į laišką nuorašę, ry-  
šių kontoros viršininkas V. Janėys  
praneša redakcijai, jog su J. Šlape-  
raitės tuo reikalu atitinkamai pasikal-  
bėta.

## Užsienio lietuvių spaudoje

### Už ką pyksta ponai?

Kiekvienas laimejimas, lietuvių tautos priešus, ku-  
kiekviena sveikintina ini- riems nepatinka draugovi-  
ciatyva Tarybų Lietuvoje cinkai, palaikantys tvarką,  
siutina lietuviškuosius už- saugantys visuomeninį tur-  
okeaninius ponus. Antai tų ir pan. „O jeigu jie sau-  
Čikagos „Vilnyje“ P. Mar- gotų nuo vagių ir grobsty-  
giris rašo, kad vienas reak- tojų Vailokaičio, Smetonos  
cinis laikraštis „putojasi“ ar kokio Chodakausko tur-  
del savanoriškų liaudies tus? — klausia Margiris ir  
draugovių veiklos Lietuvo- atsako: — Tada jie būtų ca-  
je. Autorius, lankydamasis ca“. Toliau autorius rašo,  
Tarybų Lietuvoje, savo aki- kaip buržuazinių naciona-  
mis matė, koki garbingą listų plepiat netveria pyk-  
darbą atlieka draugovini- dū, matydami augantį Lie-  
kal. Todėl jis su pašaipa tuvos liaudies sąmoningų-  
atsiliepta apie pikčiausius mą.

## Mulkintojai baliavoja

Buržuazinės Lietuvos lai- kalams. Tačiau surinktus  
kais įvairūs politiniai suk- pinigų jie išleisdžia toli-  
čiai, jų tarpe ir dabartinis gražu ne kilniems reika-  
„veikejas“ Amerikoje V. Si- lams. Kaip praneša „Vil-  
dzikauskas, grobstė iš vals- dzikauskas, grobstė iš vals-  
tybės išdo pinigų, už ką tybės išdo pinigų, už ką  
net patys smetoninės val- net patys smetoninės val-  
džios organai buvo privers- džios organai buvo privers-  
ti kelti bylas. Dabar šios taigtingiausia Čikagos vieš-  
„smetonėlės“ atstovai, ra- butį „Kongres Hotel“. Čia,  
dė prieglobstį Amerikoje, plaudami savo „patrioti-  
mėgina mulkinti emigran- nes“ gerkles, mulkintojai  
tus, rinkdami iš jų pinigų pragėrė nemažą surinktų  
tariamams „kilniems“ rei- aukų.





Prancūzijos keliais juda Bonos tankai su Vakarų Vokietijos kareiviais. Į Prancūziją atvyko 35 tūkst. tankai bundos-  
vero kareivių. Prancūzijos miestų Murmelono ir Sisono  
gatvėmis vaikština bundos-vero karininkai. Pagal Prancū-  
zijos vyriausybės sutikimą jie atvyko čia kariniam apmo-  
kymams. Prancūzų liaudis pasipiktinusi, kad vėl tyčiojama  
iš atminimo tų, kurie žuvo už tėvynės išvadavimą nuo  
grobikų.

Nuotraukoje: bundos-vero kareiviai žygio aprangoje  
vyksta į Murmeloną.

Faterlauso (Centralbild) nuotr.

## Sportas ŠIMONIEČIAI —

### RAJONO ČEMPIONAI

VI. Rekašaus vardo vi-  
durinėje mokykloje vėl vy-  
ko varžybos. Ši kartą čia  
rinkosi jaunieji rajono sach-  
matininkai — reikėjo iš-  
aiškinti stipriausią rajono  
moksleivių šachmatų ko-  
mandą. Varžybos buvo vyk-  
domos dviem grupėmis.  
Vienoje kovojo — vidurinių,  
o kitoje — septynmečių mo-  
kyklų šachmatininkai. Ko-  
mandų sudėtis — po 3 ber-  
niukus ir 2 mergaites.  
Mokytojas St. Valtieka  
pasveikina varžybų daly-  
vius. Jos skelbiamos atida-  
rytomis.  
Burtai pirmiesiems susi-  
tikimams suvedė VI. Reka-

šaus vardo ir Subačiaus  
vidurinių mokyklų jaunu-  
sius šachmatininkus. Aliza-  
vos vidurinės mokyklos  
šachmatininkai susitiko su  
šachmatininkais septynmečių  
mokyklų tarpe — virbališ-  
mandą. Varžybos buvo vyk-  
domos dviem grupėmis.  
Vienoje kovojo — vidurinių,  
o kitoje — septynmečių mo-  
kyklų šachmatininkai. Ko-  
mandų sudėtis — po 3 ber-  
niukus ir 2 mergaites.  
Mokytojas St. Valtieka  
pasveikina varžybų daly-  
vius. Jos skelbiamos atida-  
rytomis.  
Burtai pirmiesiems susi-  
tikimams suvedė VI. Reka-

### Mokykimės Vabalninko žemės ūkio technikume

Dar ne vėlu įstoti į Vabalninko žemės ūkio techniku-  
mo neakivaizdinį skyrių. Jame ruošiami zootechnikai ir žemės ūkio  
mechanikai. Į neakivaizdinį skyrių priimami vyrai ir moterys,  
nepriklausomai nuo jų amžiaus. Į penkių metų techniku-  
mo sky-  
rių priimami asmenys, baigę vidurinės mokyklos 7 klases ir iš-  
laikę stojamuosius egzaminus iš lietuvių kalbos ir matematikos.  
Stojamieji egzaminai vyks š. m. sausio mėn. 23 ir 24 d. d.  
Norintieji mokyti neakivaizdinio būdu, ne vėliau sausio 23 d.  
asmeniškai įteikia pareiškimus techniku-  
mo direktoriui.

M. GRICIŪNAS  
Vabalninko žemės ūkio techniku-  
mo partinės organizacijos sekretorius

### Miestas be lietaus

Peru sostinė Lima — mies-  
tas, kuris beveik nepažįs-  
ta lietaus. Gyventojai čia  
visiškai nežino, kas tai yra  
grioveliai prie šaligatvių,  
vamzdžiai vandeniui nuo  
stogų nutekėti ar lietaui  
čiul. Vienintelis drėgmės  
šaltinis šiame mieste yra  
dulksna — smulkus, mikros-  
kopiniai vandens lašeliai,



kurie nepalieka net mažiausio  
klanelio.

Bet jeigu kartą per dau-  
gelį metų ant miesto pra-  
plumpa lietus, jis tampa  
baisia nelaimė. Pavyzdžiui,  
1949 metais čia lijo ištisą  
valandą. Gyventojai su di-  
dele panika pergyveno šią  
„katastrofą“. Ir nenuostabu.  
Namų stogai, kurie skirti  
tik apsaugoti nuo saulės,  
įgriuvo, nuo namų fasadų nu-  
krito tinkas, rūšiai virto ba-  
seinais, o iš nedegty plytų  
pastatyti nameliai virto pur-  
vo krūvomis.

## STALINO KELIU

4 psl. 1961 m. sausio 21 d.

KAD Jonas Mikonis, gy-  
venantis Kupiškėje, P. Pa-  
jarsko gatvėje, iš pat ma-  
žens turi neginčytinų pre-  
kybinių gabumų, mažai kas  
tikėjo. Tačiau jis pats tuo  
neabejojo.

— Mes dar sublizgėsime,  
Janina, visoje savo švieso-  
je, — ne kartą jis kalbėdavo  
savo žmonai. — Rezervų yra.

Savo laiku Mikonis dir-  
bo rajkoopsajungos paruošų  
skyriuje paruošėju. Darbas  
buvo paprastas: supirkinėti  
iš rajono gyventojų antri-  
nes žaliavas (šerius, kaulus,  
skudurus, popierio maku-  
latūrą). Bet paruošėjas pa-  
sitaikė tikrai ne paprastas.  
Mikonis ne toks žmogus,  
kuris „toliau savo nosies  
nieko nemato“. Juk atlygi-  
nimą jis gaudavo pagal su-  
pirktų žaliavų svorį. Padid-  
dinus svorį, padidės ir at-  
lyginimas. Štai į supirktų  
skudurų krūvą Jonas šliūkš-  
teli kibirėlių vandens, ir svo-  
ris pasikeičia Mikonio nau-  
dai. Čia ir buvo tas „stam-  
bus rezervas“. Nors labai  
nenoromis, bet Mikonius

kovos. Vidurinių mokyklų  
tarpe susitiko Subačiaus ir  
Šimonių vidurinių mokyklų  
šachmatininkai. Nelengvą  
kovą laimėjo šimoniečiai —  
M. Udukytė, A. Jackaitė,  
V. Žekonis, K. Sabaliaus-  
kas ir P. Grucė. Šios mo-  
kyklų šachmatininkai pir-  
mą kartą rajone tapo čem-  
pionais.

Septynmečių mokyklų tar-  
pe nugalėjo vardo iško-  
vojo Didžpradėlių septyn-  
metės mokyklos komanda —  
A. Rudytė, T. Minkevičia-  
tė, A. Vogulys, J. Makštelė  
ir S. Montvilas.

Tenka pažymėti, kad kai  
kurių septynmečių mokyklų  
komandos, kaip, pvz., Ado-  
mynės, į varžybas visai ne-  
atvyko. Įdomu, ką apie tai  
galvoja fizinio auklėjimo  
mokytojai ir mokyklų va-  
dovai?

Vykdami į varžybas, ne  
visi mokyklų komandų va-  
dovai pristato reikiamus  
dokumentus mandatinei ko-  
misijai, kas trukdo norma-  
liai varžybų eigai.

K. DUBINSKAS

## Mūsų rajo MOKYKLOSE

Abiturientų subatvakaris  
įvyko VI. Rekašaus vardo  
vidurinėje mokykloje. Salė  
skambėjo dainomis, buvo  
žaidžiama, šokama.

V. JAUNIŠKIS

Dar ir dabar Bakšėnų  
pradinės mokyklos mokslei-  
viai tebegyvena Naujųjų  
metų sutikimo įspūdžiais.  
Jie šoko, dainavo, vaidino.  
Susirinkusiems kolūkie-  
čiams jie pasirodė su insce-  
nizuota pasaka „Katinėlis  
ir gaidelis“. Iš senio Šalčio  
moksleiviai gavo dovanų.

V. VILĖNIŠKIS

## „Išradingi“ paruošėjai

su paruošėjo pareigomis te-  
ko atsisveikinti. Kaip sako-  
ma, fokusininkams vieta  
cirke, o ne prekybinėje  
organizacijoje.

— Janina, tu irgi turi iš-  
radingą biznierišką gyslelę.  
Sėskis, padarysime trum-  
pą šeimyninį posėdį, — tarė  
namo parėjęs Mikonis.

Šeimyninio posėdžio me-  
tu vieningai buvo nutarta,  
jog, neatsižvelgiant į jokias  
priemones, Janina turi pra-  
siskverbtį į paruošas.

Ši sumanymą įgyvendin-  
ti Mikoniams pavyko. Mat,  
1960 metais sodai lūžo nuo  
gausybės obuolių. Raj-  
koopsajungos paruošų sky-  
rius ne juokais susirūpino,  
nes masiškam obuolių su-  
pirkimui reikėjo surasti są-  
žiningą, prityrusį darbuo-  
toją. Rajkoopsajungos rei-  
kalų valdytojo pavaduoto-  
jos paruošų reikalams Eu-  
genijos Pečiuraitės žvilgs-  
nis (atsitiktinai ar ne — sun-  
ku pasakyti) sustojo ties  
J. Mikonienės kandidatūra.

— Tinkamesnio darbuotojo  
obuolių supirkimui nerasi-  
me...

— Be jau įgimtų gabumų  
prekiauti, ji visada turės  
dar ir nuolatinį konsultantą  
savo vyro asmenyje, — kal-  
bėjo rajkoopsajungoje.

...Prie Mikonų gyvena-  
mojo namo, esančio P. Pa-  
jarsko gatvėje, — obuolių  
supirkimo punktas. Veži-  
mal, prikrauti obuolių,  
nusidriekia toli gatvę. Mi-  
konienė „dirba“ išsiujuosusi.  
Žvilgtelį atrinktus, gražius  
obuolius ir pareiškia:

— Obuolius krauk į dvi  
krūvas!

Kolūkiečiai, atvežę obu-  
lius, žinoma, paklauso.

— Šioje krūvoje pirmos,  
o toje — antros rūšies obu-  
liai. Jei nepatenkintas —  
vežkis atgal.

Pabandysį ginčytis, — ne-  
prilims nei vieno obuolio,  
teks visus vežtis atgal. Pa-  
galvodavo, pagalvodavo  
žmogus ir sutikdavo. Juk  
„specialistas“ geriau žino,  
kokios rūšies jo obuoliai.

O kokias kombinacijas  
darydavo Mikonienė su de-

žėmis, į kurias būdavo pa-  
kuojami obuoliai, sunku ir  
išskačiuoti.

Kiekvieno piliečio, pri-  
stačiusio obuolius, pavardė  
turėjo būti įrašoma į obu-  
lių supirkimo žiniaraštį, kur  
taip pat turėjo būti įrašyta  
obuolių rūšis, kiekis, gautų  
pinigų suma ir parašas.  
Tačiau Mikonienė visa tai  
„suprastino“. Ji užrašydavo  
tik pavardę ir duodavo pri-  
statytojui pasirašyti. Kitas  
grafas užpildydavo namuo-  
se.

— Kam čia trukdyti žmo-  
nes veltui, geriau jau aš  
namuose padirbėsiu, — čiul-  
bėjo ji lakštutės balseliu.

Kadangi už supirktus  
obuolius pinigai piliečiams  
buvo išmokami ne rajkoop-  
sajungos kasoje, kaip turė-  
jo būti, o juos avansu pa-  
imdavo Mikonienė ir pati  
išmokėdavo, dėl to ir su-  
sidarė palankiausios sąly-  
gos kooperatinių lėšų grobs-  
tymui. Tik per du mėne-  
sius Mikonienės pasisavintų  
pinigų suma viršija dešim-  
tis tūkstančių rublių.

Nors ir kaip keista, tačiau  
šie „juodieji sąrašai“ kratos  
metu rasti rūpestingai pa-  
slepiti Mikonienės bute. Yra  
ir kiti sąrašai — rajkoopsa-  
jungoje, tačiau jie rašyti  
ne Mikonienės, bet rajkoop-  
sajungos paruošų skyriaus  
buhalterės Bernadetos Jo-  
navičiūtės ranka. Tikrai  
„išradingi“ tie Mikonys —  
paruošėjai.

D. LAPAŠINSKAS  
Miklos loitanantas

Redaktorius S. ZAUKA

Pirmadienį, sausio 23 d. 19  
val. KULTŪROS UNIVERSI-  
TETĖ (kt. „Aušra“ patalpose):  
1. Paskaita „LIETUVIŲ LI-  
TERATŪROS VYSTYMOSI  
BRUOŽAI“ (paskaitininkė mo-  
kytoja G. Vilčinskienė). 2. Me-  
ninis kinofilmas. Dalyvauja li-  
teratūros ir meno fakulteto  
klausytojai.

Universiteto taryba

Juodpėnų septynmetės mo-  
kyklos mokytojų kolektyvas  
giliai užuojautą reiškia mo-  
kytojai Ustinavičiūtei Jani-  
nai, jos tėveliui mirus.

Juodpėnų septynmetės mo-  
kyklos moksleiviai nuošir-  
džiai užuojautą mokytojai Usti-  
navičiūtei Janinai dėl jos my-  
limo tėveliui mirus.

Kupiškio mokyklos-Inter-  
nato mokytojai reiškia gi-  
lią užuojautą mokytojai Ma-  
tuzevičiūtei Bronai, jos my-  
limam tėveliui mirus.

TSRS Valstybinio banko  
Kupiškio skyriaus darbuoto-  
jai giliai užuojautą reiškia  
buhalterei Putrimienei Vita-  
lijai ir jos šeimai, jos myli-  
mam tėveliui mirus.

Pil. Stivickienė-Salc Vilhelmi-  
na, Karlo d., gyv. Kupiškio m.,  
Kalinino g-vėje Nr. 15, iškėlė  
išuokos bylą pil. Stivickui Zeno-  
nui, Vaclovo s., gyv. Švenčionių  
raj., Vasiūnų km.  
Bylą nagrinės Kupiškio rajono  
laudies teismas.

Pil. Navickas Albertas, Jono  
s., gyv. Kupiškio m., Greifenber-  
gerio g-vėje Nr. 13, iškėlė išuo-  
kos bylą pil. Navickienei-Gied-  
ratytei Genei, Justo d., gyv. Ku-  
piškio m., Vytauto g-vėje Nr. 15.  
Bylą nagrinės Kupiškio rajono  
laudies teismas.